

Collegial-Tidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 46. Den 15 November 1800.

Trykt i Kjøbenhavn hos Direktør Johan Frederik Schult.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Monrad.

Cancellieskriver og Assessorer i det danske Cancellie.

Forgivninger.

Under 14 d. M. er, igjennem det danske Cancelli, udsfærdiget en Forordning angaaende Quarantane-Indretningerne, samt de Forholds-Regler, som de Søfarende, der anløbe Havne eller Kyster i Kongens Riger og Lande, bør iagttage, saavelsom de Pligter, der paaligge de vedkommende Embedsmænd og øvrige Undersaatter, i denne Henseende. Dens væsentlige Indhold er følgende: at, ligesom Hs. Majestæt tilforn har føiet passende Foranstaltninger, til at afværge, at Pest eller andre deslige smitsomme og farlige Sygdomme skulle, formedelt Skibsfarten, kunne indtrænge og udbrede sig i Kongens Riger og Lande, og Allerhøiøstsaame, saavel i dette landsfaderlige Nlemærke, som med Hensyn til at

Hjæls

hjælpe og frelse Besætninger og Mennesker, som maatte være saa ulykkelige, at befinde sig ombord paa Skibe, hvis Ladninger eller Mandskab vare besmittede, har indrettet en fuldkommen Quarantæne. Anstalt ved Christianssand i Norge: saa har Hs. Majestæt, til desto større Betryggelse og Ordens Haandthævelse i denne Henseende, end videre besluttet, ved denne Anordning at foreskrive følgende nøiere Bestemmelser og Forholds-Regler, hvilke alle Sefarende, som anløbe Kongens Kyster og Nehder, skulle iagttage, saavelsom de Pligter, der skulle adlydes og efterkommes af Kongens Embedsmænd og de Undersaatter, som boe nær ved Sø-Kysterne. Hs. Majestæts Bud desangaaende ere disse. § 1. Alle Skibe, som tilhøre Kongens Undersaatter, skulle, hvad enten de fare paa lange Reiser, eller de seile i Nordsøen, Østersøen, og indenlandske Farvande, stedse være forsynede med et grønt Flag, af omtrænt 2 Alen i Firkant, for at bruges i paakommende Tilfælde, ifølge de Forkrifter som indeholdes i denne Anordning. Saa skal og ethvert Skib have en Blik-Kasse, med Laag, og en liden Jernfjede vedhæftet, hvortil der kan sættes en Snoer. § 2. Naar et Skib kommer fra noget Sted, hvor der, imedens Skibet var der, har hersket Pest, eller andre smittsomme Sygdomme; saa og, dersom Skibet skulde indehave nogen Slags Vare, som kunne formodes at være emballeret paa saadanne Steder, hvor Pest, eller andre ondartede og smittende Sygdomme have været, og

Skibet ikke siden har ligget tilbørligt i Qvarantæne paa noget andet Sted, saa at der haves fuldkommen Sikkerhed for, at intet af dets Ladning kan medføre Smitte; end videre, dersom det, efterat have udholdt Qvarantæne, har, i Søen, været besøgt af nogen barbarisk Røper; ligesom og, isald Skibs-Mandskabet skulde, paa Reisen, være blevet angrebet af nogen Slags hæftig eller blodig Sygdom, som tilkjendegav Smitte: da skal, i alle deslige Tilfælde, et saadant Skib, saasnart det kommer til nogen af Hs. Majestats Havne eller Kyster, og gaaer sammiesteds til Ankers, eller vil have Samkvem med Landets Indbyggere, strax hidse et grønt Flag fra Stortoppen, hvormed Skibet skal ligge bestandigt, saalænge, indtil det fra den nærmeste Qvarantæne-Kommission, eller den vedkommende Øvrighed, har erhholdet fornøden Forholds-Ordre. Dersom Skipperen forsømmer at hidse og føre det grønne Flag fra Toppen, skal han, for hver Dag, bøde 10 Rdlr. til Stedets Fattige. § 3. Dersom en Skipper under de, i den forestaaende 2 §. benævnte, Omstændigheder, tillader nogen af sine Folk at gaae i Land fra Skibet eller ombord paa noget andet Skib, eller tillader nogen, som ei hører til Skibet, at komme ombord og siden at gaae fra Borde igen, eller noget Gods og Varer, af hvad Navn nævnes kan, at sendes fra Skibet, forinden det af Qvarantæne-Kommissionen eller Stedets Øvrighed er blevet ham tilladt, da skal han, for hver Gang saadant sker,

og for hver enkelt Person, bøde 500 Rdlr. til de Fattige, uagtet saadant ingen farlige Følger har haft; men, dersom nogen smitsom Sygdom derved forvoldes, eller udbreides, da skal han dømmes til Fæstnings- Arbeid i 12 Aar; og, dersom det oplyses, at Overtrædelsen er udsat med Overlæg, da straffes han, med at arbejde i Jern sin Livstid. Naar der har været Samqvem imellem et, for Smittefyldte Sygdomme mistænkt og noget andet Skib, da skal det sidste være de samme Regler og Love underkastet, som det første. Enhver Skibsførende skal gjøre sine Skibsfolk og Passagerer vel bekendt med denne Anordnings Bud; og, dersom nogen af Skibets Mandskab eller Passagerer hemmeligen, og uden Skipperens Vidende, sniger sig fra Skibet eller haver Samqvem med nogen, eller affender nogen Ting fra Skibet, da straffes den Skyldige paa samme Maade, som i denne § er fastsat, for Overtrædelse af Skipperen selv. Men, dersom Skipperen har forsømt at give Mandskabet og Passagererne den fornødne Underretning om det, der er befaleet, falder Straffen tilbage paa ham. Skulde nogen Uvedkommende, uden Quarantane-Kommissionens eller Øvrighedens Tilladelse, fra Land af fare til Skibet eller derfra modtage nogen Pakke eller Vare, da skal den Skyldige være samme Straf underkastet, som er bestemt for Skibsførerne og Passagererne og Mandskabet. § 4. Saasnart et saadant Skib er kommen til Ankens under Kysten eller i nogen Havn, og har hid-

set det grønne Flag, skulle Lotserne paa Stedet uop-
 holdeligen mælde det for deres Oldermænd, som igjen,
 saa hastigen muligt melder det til den nærmeste Qvaran-
 tæne-Kommission eller vedkommende Øvrighed, hvilken
 da haver at iagttage og foranstalte det fornødne, nem-
 lig: først, saasnart see kan, at underrette sig om Ski-
 bets Tilstand, samt foreskrive, hvilke Regler samme har
 at iagttage, saasom: om det, efter Omstændighederne,
 kan tillades at gaae frit hvor det vil (i hvilket Tilfælde
 det grønne Flag nedhales), eller om det kan ligge visse
 Dage Qvarantæne paa et Sted, som af Kommissionen
 anvises, paa det at denne kan forvisse sig om, at Fare
 ikke er at befrygte; eller om Kommissionen finder nød-
 vendigt, at Skibet henvises til Kjøbenhavn eller Chri-
 stianshavn; i hvilket sidste Tilfælde den paa Stedet væ-
 rende Qvarantæne-Kommission eller Øvrighed er pligtig
 til, efter Mulighed med vedborlig Forsigtighed at for-
 skaffe Skibet, hvad det nødvendigen maatte behøve, for at
 kunne gaae til saadan Bestemmelse. Af Qvarantæne-
 Kommissionens eller Øvrighedens Beslutning meddeles
 Skipperen en Udskrift eller Attest, for at kunne forevises
 paa det eller de Steder, hvor han siden kommer; saa bør
 han og underskrive en Tilstaaelse om, at han har imod-
 taget fornævnte Attest; hvilken Tilstaaelse forbliver i Be-
 varing hos den Kommission eller Øvrighed, som har ud-
 stedet Attesten. Naar nogen Skipper, som af en Qua-
 rantæne-Kommission eller Øvrighed er bleven henvist til

at søge Kjøbenhavn eller Christianssand, ikke gjør sig Umag for at efterkomme dette, men anløber andre Steder unyttigen, eller med Flid forseiler Reisen, da skal han bøde 1000 Rdlr. til Stedets Fattige, og være uværdig til nogenfinde at føre Skib; og, dersom derved afstedkommes Skade, skal han straffes med at arbejde i Jern i 12 Aar, eller for Livstid, i Forhold til Forbrydelsens Grad, og Sagens Omstændigheder. § 5. Enhver Skipper, som kommer fra Vestindien, Middelhavet eller andre Steder, og veed sig ikke at være fri for at kunne medføre smitsomme Sygdomme (især naar det maatte befrygtes, at Smitten kunde være hæftet i Ladningen eller Varer ombord), skal gjøre sig al Flid for at anløbe Christianssands østre Havn i Norge; og, dersom Wind og Omstændigheder ei tillader dette, da skal han søge den nærmeste Havn derved, som kan naaes, for derefter at gaae, saasnart det er muligt, til bemældte Christianssands østre Havn. § 6. Naar et Skib er kommet til nogen Ankerplads eller i nogen Havn, og Skipperen skulde have fornøden at faae Papirer fikkede i Land, da er det ham selv, men ingen anden, tilladt, at lægge saadanne Papirer (efterat de ere blevne vel ragede), i den tilforn omtalte Blik-Kasse. Der hæstes da en Snor ved Jern-Rjeden, hvorefter Kassen, tilligemed Enden af Snoren, holdes i Sø-Bandet; og da er det Folkene i den ved Skibet liggende Baad tilladt at affjære Snoren ved Rjeden, og at føre Blik-Kassen i Land, hvor
den

den skal leveres (uaabnet og uden at noget som er i den røres), til den vedkommende Nvarantæne-Kommission eller Øvrighed, som da med behørig Forsigtighed udtager Papirerne med Jerntænger, trækker dem igjennem Edike, derefter rører dem, og siden sender dem til deres Bestemmelse. I denne samme Kasse kunne de Penge lægges, som gives i Betaling for Waaden, eller til anden Brug; men de maae ikke udtages af andre, end af Nvarantæne-Kommissionen eller Øvrigheden. Er det Metaltænde, da skylles de alene først i Sø-Band; men, bestaae de af Banko-Sedler, behandles disse ligesom de øvrige Papirer. § 7. Da det ikke er et Skib, som ligger ved en Kyst eller Havn, tilladt at sende sit Fartøi fra Borde, og det dog kunde være nødvendigt, at saae Bud til eller fra Land; saa kan Skipperen, i saa Fald, gjøre Signal med sit National-Flag fra Fortoppen, og, i Fald det ikkun har een Top, da ved at hidse det under det grønne Flag. Botserne paa ethvert Sted skulle da være pligtige at seile ud til Skibet, for at erfare dets Forlangende og besørge Budet imod billig Betaling; og, dersom ingen Bods er nærværende, da skulle de nærmeste Waadsførere efterkomme dette. Skulde et Skib forblive nogen Tid paa et Sted, kan Nvarantæne-Kommissionen bestemme et Fartøi fra Landet, til at være bestandigt Skibets Sendebud; og, dersom de vedkommende ei kunne blive enige om Betalingen, fastsættes denne af Nvarantæne-Kommissionen

flonen. I øvrigt maa de Baade, som komme til et saadant Skib, ikke tage noget Tong med fra Skibet, eller røre nogen Ting derfra, førend det har været fastet i Søen, eller afføyllet i Sø-Vand. § 8. Paa det at ethvert Skib kan finde al den Hjælp, som, til dets Sikkerhed, er fornøden, skulde Lotserne, naar noget Skib kommer under Kysterne, og gjør det bestemte Signal med sin Nations-Flag fra Fortoppen, ikke alene anvende den yderste Flid for at komme ud til Skibet; men Lotsen skal tillige uvægerligen og uden Forespørgsel: hvor Skibet kommer fra, gaae ombord i samme, for at lotse det og bringe det til sikker Havn eller Ankerplads; dog maa han, saasnart han er kommen ombord, ikke mere gaae tilbage derfra, førend Qvarantæne-Kommissionen dertil har givet Tilladelse, og foreffrevet ham de Regler, som han har at iagttage. For den Tid, han saaledes opholdes ombord i denne Anledning, skal ham betales i Kdr. dagligt, foruden en billig Godtgjørelse for hans Hjemreise, hvilken sidste, naar Skipperen og Lotsen ikke derom kunne blive enige, bestemmes af Qvarantæne-Kommissionen, efter Billighed. Imidlertid, dersom Veir, Tid og Omstændigheder tillade det, kan den Skibførende advare Lotsen om, at han, uden at gaae over i Skibet, maa lotse det, ved at seile forud, i sin Baad; men, naar Lotsen erklærer, ikke at kunne paatage sig dette under sin Ansvarlighed, skal Skipperen være pligtig at modtage ham ombord. Dersom Skipperen lader flere

flere af Lotsens Folk komme over i Skibet, ere de alle underkastede de samme Regler, som ere bestemte i Henseende til Lotsen; og enhver af dem tilkommer da den samme daglige Godtgjorelse, som Lotsen selv. Er det under Norges Kyster, Skipperen faaer Lods, da skal han gjøre sig al Umag for at lotse Skibet ind til Christiansands østre Havn, eller den nærmeste derved, som han beqvemmest kan gaae ud fra igjen, for at komme til Christiansand. Hvor et saadant Skib lotses ind, skal det lægges paa en god Ankerplads; men, saavidt muligt, afvides fra andre Skibe. Kommer Skibet ind paa Trondhjems eller Bergens Leed, eller i Bugten til Stavanger, eller i Christiania Fjord, da, ifald den Skibsførende veed sig sikker, at Ladningen er reen, og Mandskabet alene kunde være mistænkt for Smitte, maa vel Skibet søge til en Havn, hvor den nærmeste Qvarantæne-Kommission fastsætter de Regler, som for dets Qvarantæne kan være at iagttage, efter § 4; men, dersom Skibet har indladet eller modtaget nogen Slags Vare, som kunne være underkastet Mistanke, da skal det strax gaae til Christiansand, og iagttage alle foreskrevne Regler, forenden Lasten maa røres eller aabnes, i nogen af Kongens Rigers og Landes Havne. Kommer noget Skib, som muligen kan medføre nogen Smitte, til Helsingør eller Kjøbenhavn, da skal det lægge sig, med det grønne Flag paa Toppen, saa nær Vagtskibet, som Omstændighedene tillade, og der vente nærmere Forholdsordre.

(Slutningen følger.)

Hs. Majestæt har, efter de af Rentekammeret foredragne Omstændigheder, anseet det fornødent at anvende det ved Plakaten af 1 August d. A. udstedede Forbud mod Udsørsel af Korn; ogsaa paa Kartofler, og har derfor besejlet, at de, indtil videre Foranstaltning, hverken sø. eller landværts maa udføres af Hertugdømmene Schlesvig og Holsteen, Hertschabet Pinneberg og Grevfabet Rantzau. Øvrighederne og Soldbetjenterne skulle paa det nøieste vaage over derne Befalings Efterlevelse, og sammes Overtrædere være underkastede den i fornævnte Plakat bestemte Straf.

Hvilket ved en Plakat, af 7 d. M., igjennem det kongl. General-Foldkammer er blevet bekjendtgjort.

Under 7 d. M. es., igjennem det danske Cancelli, udfærdiget et Reskript til Justitiarius i Høiesteret, af følgende væsentlige Indhold: Da Kommandøren ved Livgarden til Fods har andraget, at Under-Officererne ved bemældte Garde undertiden have Bænkelighed i at erholde udbetalt det dem, i Følge Reskriptet af 7 Marts 1755, tilkommende Gratiale for deres Opvartning i Høiesteret under Sagernes Procedure, siden flere Sager nu end tilforn behandles skriftligen, og vedkommende Part, af hvem dette Gratiale skulde erlægges, ikke altid lader møde; saa har Hs. Majestæt, med Hensyn dertil, fundet en nærmere Bestemmelse i forbemældte Reskript, af 7 Marts 1755, nødvendig, ligesom Allerhøiøstamme og har

har fundet det billigere og mere passende, at dette Gratiale herefter betales af den tabende og ikke, som hidindtil, af den vindende Part. Paa Grund heraf anordnes; at det ved Reskriptet, af 7 Martis 1755, Høiesterets Bagt tilstaaede Gratiale, herefter, i alle private Sager, som ved bemældte Ret paakjendes, og hvori ikke blot affiges Udeblivelses-Dom, skal udredes af den eller de tabende Parter, og tilsvares af Vedkommende for dem mødende Advokat, saafremt denne ikke var besælet i Sagen, og naar den Tabende ikke har ladet møde, eller, naar denne har været forundt Beneficium og fri Procurator, skal det erlæggende Gratiale, paa Gardens og Justitiariusens Forlangende, efter Cancelliets Foranstaltning, af vedkommende Øvrigheder besørges indfordret, eller ved Udpantning inddrives.

Da Bagerne i Kjøbenhavn have erklæret, at de ikke ere i Stand til, inden November Maanedes Udgang dette Aar, at forsyne sig med det ved den 2den og 3die Post i Reglementet, af 5 Juni 1771, befalede Forraad af Rug, saa er det ved Reskript til Kjøbenhavns Magistrat, af 31 f. M., tilladt, at Bagerne i bemældte Kjøbenhavn, saafremt de ikke befindes i Stand til at forsyne sig med ovennævnte befalede Korn-Forraad, maa supplere det manglende Quantum af Rug, med andre til Brød-Bagning tjenlige Korn-Sorter, saavelsom med Erter og Kartofler, alt efter det Forhold, som disse Produkter

dufter maatte skjønnes at staae i, mod det manglende Forraad af Rug.

Ved kongelig Resolution, af 5 d. M., er det befalet: at Bønner, saltede eller syltede, skulle herefter ansættes ligesom afbælgede Bønner til Indførsels-Konsumtion i danske Steder, 1 Tønde 16 ß. ; men friske eller grønne i Vælge, 1 Td. 8 ß.

Blandede Efterretninger.

Den 7 November var det kongelige Videnskabernes Selskab forsamlet i sit første ordentlige Vinter-Møde. En Beskrivelse fra Hr. Baron og Ridder Gledde i Stockholm over en af ham opfundet ny Indretning til Svale-Redskab ved Brændeviins Destillering, blev forelæst Selskabet. Hr. Divisions-Chirurg Herholdt foreviste Model af en ny og, som det syntes, meget ypperlig Ventilator, som Hr. Boswel i London har opfundet.

Magistraten i Hamborg, som, af Mangel paa en vel indrettet Qvarantæne-Anstalt, har forbudt alle Skibe, der maatte komme fra Cadix eller Sevilla, at indløbe paa Elben, har tillige begjært, at alle Skibe, af hvad Nation de end maatte være, som afvises derfra, maatte kunne henvises til Christiansand, for der at afholde Qvarantæne, i Overeensstemmelse med hvad af den danske Regjering er anordnet, i Henseende til de Skibe, som nægtes Afgang i de danske Havne.

I Betragtning af den Fare, som slige Skibes absolute Afvisning, uden videre, vilde udsætte de paa-
grandsende danske Provindser og Kongeriget Norge for,
naar de, efter Afvisningen fra Elben, enten indsnege
sig i Udhavne, eller, af Fortvivlelse og Nød, tilsatte
paa de dertil beleilige Kyster, har det behaget Hs. Mæ-
jestæt, under 31 s. M., at resolve: at det maa være
Magistraten i Hamborg tilladt, at henvise de Skibe, der
af samme ansees pestbefængte og afvises fra Elben, til
Christiansand for der at holde Quarantæne, dog under
det Vilkaar, at de Høistkommanderende paa Skibene,
naar de afvises, betydes, at de, under haard Straf i
Esterladenheds Tilfælde, fra Henviisningens Oieblik,
skulle føre deres Nations Flag i Skjov fra Fortoppen.

Efterretning om de norske Kjøbsteders almindelige
Brandforsikring til 31 Maii 1800.

I. Beholdningen ved forrige Repartition den 31 Mai

1799 var " " " " " " 21,230 R. 89½ß

hvortil kommer det samme Gang

reparerede Overflud 3,035 R. 43ß

som efter Besvaring paa

Antegnelser fradrages 77 R. 61ß

igjen ————— 2,957 R. 78 ß

samt Renter fra 11 Decbr. 1798

til 11 Dec. 1799 af 6000 Rd.

i Kongens Kasse " " " " " " 240 R.

Da Beholdningen udgjør 24,428 R. 71½ß

2. Den

2. Den forsikrede Sum var ved bemældte Repartition af 31 Mai 1799 6,154,470 R.
 siden den Tid, og til 31 Mai 1800,

er samme foreøget:

for Kjøbstederne	107,210 R.
og for Landbygningerne	94,140 R.

saar at den hele forsikrede Summa

udgjør	6,355,820 R.
nemlig: for Kjøbstederne 5,448,460 R.	
og for Landbygningerne 907,360 R.	

3. Udgifterne fra 1 Juni 1799 til 31 Mai 1800 beløber:

a. Brandskader for Kjøbstederne	25,962 R.
og for Landbygningerne	4,218 R. 67 $\frac{1}{2}$

30,180 R. 67 $\frac{1}{2}$

- b. Overordentlige Redningsmidler ved Ildbranden i Arendal den 3 Oktober 1798 efter kongelige Resolution af 13 Sept. 1799 185 R.

- c. Kontoret fra 1 April 1799 til 31 Marts 1800 450 R.

- d. Overstud, for i Følge kongelig Resolution af 21 Juni 1786 at kunne reparere fulde Tifskillinger af 100 Rdlr., og efter Brandforsikrings-Ånordningens 4 År

tikel undgaae brudne Tal ved Re-
partitionen, som oplægges til Be-
holdning eller Fond . . .

2,287 R. 51ß

i alt 33,103 R. 22ß

hvilke paa den ovenmældte hele Forsikkrings- Summa,
6,355,820 Rdlr., i Følge kongelig Rescript til samtlige
Stiftamtmand og Amtmand i Norge, af 18 Oktober
1800, reparteres med 50 ß. af hvert forsikret 100
Rdlr.

Pedige Embedet.

Under det danske Cancellie: Sognekalder ved
Garnisons tyffe Menighed i Kjøbenhavn, 900 Rdlr.,
hvoraf svares i Enke-Pension 100 Rdlr.; Nyborg Sog-
nefald i Fyen, 450 Rdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 14 Nov'br.
er Sognepræsten for Ringgive med flere Menigheder i
Ribe Stift, P. Sølling, beklædet til Sognepræst for
Hjørlande Menighed i Sjælland; Sognepræsten paa
Baagø under Færøerne, J. E. Schmidh, til Sogne-
præst for Norup Menighed i Fyen; Sognepræsten til
Bedøe, Provst O. E. Krog, til Sognepræst for Meel-
huus Præstegjæld i Trondhjems Stift; Personel-Kapell-
an O. T. Arenh til residerende Kapellan for Kin her-
vigs Præstegjæld i Bergens Stift; S. F. Raupach til
Chirurg paa Læssø.

Under

Under det tydske Cancellie: Den 7 November er Rektor ved Friderichsberg Skole i Slesvig, C. H. Wolff, beskikket til Diakonus i Horst under Steinborg Amt; Raadmand og Byskriver, samt Underrets-Advokat, C. F. Michelsen, i Tønningen, til Overrets-, Regerings- og Landrets-Advokat; Kand. Juris H. N. Feddersen til Underrets-Advokat i Hertugdømmene.

Under Departementet for de udenlandske Sager: Den 7 Novbr. er den i Marokko hidtil værende Konsul, P. B. Olsen, beskikket til Minister-Resident og General-Konsul i de forenede nordamerikanske Stater.

Under Generalitetet: Den 7 November er den ved det 3die jydsk Infanteri-Regiment standne og til Føld- og Konsumtions-Inspektør i Odense udnævnte Sec. Lieutenant v. Kræg forundt Afsked af Krigstjenesten med Kapitains Karakter; den ved det slesvigsk Infanteri-Regiment staaende Fændrik v. Brocktorff ligesaa med Lieutenants Karakter; den ved Kjobmager Borger-Kompagni her i Staden staaende Second-Lieutenant, C. M. Tychsen, efter Ansøgning, meddeelt Afsked fra det borgerlige Militære, med Borger-Kapitains Karakter og Tilladelse at bære Feldttegnet og den borgerlige militære Uniform; samt i hans Sted Fændrik Conradt beskikket til Second-Lieutenant; Fændrik à la suite Hyllestedt til virkelig Fændrik, og Kommandeer-Sergeant M. Godse til Fændrik à la suite ved bemældte Kompagni.

Under Rentekammeret: Den 12 November er Kand. Juris J. E. v. Berger forundt Plads som Assistent i Rentekammer-Kollegiet; Lieutenant H. Schow, Fændrik M. Smith og Garmer H. Petersen, forundte Bestallinger som Landmaalere.

Under Admiralitetet: Den 24 Oktbr. er Mestersvend J. A. Nørøe beskikket til Mester Under-Stibsbygger ved Dokken, i den afdøde P. Walløes Sted, og Mestersvend E. Pedersen, formedelt Alderdom og Svagbed, entlediget med Pension.